

Infoblad januari 2021

HOOP is als een betrouwbaar en zeker **anker** voor onze ziel

ESPÉRANCE est pour nous comme l'**ancre** de notre vie

HOPE is as an **anchor** for the soul, firm and secure

ESPERANZA mantiene firme y segura nuestra alma,
igual que el **ancla** mantiene firme al barco

Hoop en zegen gewenst voor 2021

De agenda van **januari 2021**

Plannen is in deze dagen onzekerder dan ik me kan herinneren, maar toch ...

elke zondag	Vier de zondag! <u>Iedere</u> zondag in de c-tijd zal er iets gedeeld worden ter inspiratie, bemoediging of overdenking
zondag 17 januari	Regioviering - online 17:00 uur contactmoment via ZOOM om na te praten over de regioviering met de voorgangers
zondag 31 januari	5 ^{de} zondag - creatieve viering
zondag 7 februari	samenkomst / online viering
woensdag 17 februari - Aswoensdag en begin van de 40-dagentijd	Podcast over <i>vasten</i> - gemaakt door de voorgangers van de regio
elke maandag, woensdag en vrijdag	14 tot 17 uur <i>Hazegraskerk</i> open - <i>springs</i> eens binnen
donderdagavonden	19:30 uur contactmomentje via ZOOM voel je vrij om aan te haken

onder voorbehoud

Geen samenkomsten - tot ??? Ik durf het niet meer zeggen. We houden je op de hoogte. Het wil in ieder geval niet zeggen dat er niets gebeurt en dat er niets te doen is in en vanuit de Hazegraskerk. Zo is de kerk maandag, woensdag en vrijdag in de namiddag (14 - 17 uur) open. Spring gerust eens binnen - **WELGEKOMEN!** En verder is er een

Online ontmoetingsmomentje - elke donderdagavond tussen 19:30 en 20:30 uur ben je welkom voor een videobabbeltje. Er is een rondje *wel en wee*, een gebedje en een tekst of gedicht. Klik op [deze link](#) en volg de instructies. Lukt het niet? Bel dan gerust 0491 312200.

*Op donderdagen
vanaf 19:30 u. online
ontmoetingsmomentje*

Iedere zondag (in de c-tijd) is er een viermoment - een luisterfragment (podcast), filmpje of ... beschikbaar. **Jullie medewerking is daarbij zeker welkom!** Evenals **ideeën**. Laat ze maar weten.

Hoop - ons Germaanse woord 'hoop' zou verwant kunnen zijn met 'huppelen', je weet wel dat vreugdevolle lopen wat haast dansen is. In de Bijbel, in het nieuwe testament heeft 'hoop' te maken met *verwachting* met een gunstige toekomstverwachting, zowel voor het tijdelijke als voor het ontijdelijke. Hopen heeft altijd te maken met uitzien naar iets wat er nog niet is. Zoals de apostel Paulus schrijft in zijn brief aan de christenen in Rome: 'Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien?' (Rom. 8, 24)

In ons taalgebruik heeft hopen een positieve klank, maar ook een onzekere. Als iemand zegt: 'Ik hoop het' dan klinkt de twijfel daarin door. Je kunt zeggen, dat kan ook niet anders, want hopen heeft meestal te maken met iets in de toekomst en die is voor ons mensen in nevelen gehuld. We kunnen er wel wat over zeggen, maar hoop dan een zeker en nooit met zekerheid. Hoe kan de ziel? De tekst waarmee betrouwbaar anker zijn voor deze Info begint. Die tekst komt uit het Bijbelboek Hebreeën (6, 19). De schrijver van het Bijbelboek stelt ons Abraham als voorbeeld. Hij kreeg een belofte van God, van de Onzienbare dat hij gezegend zou worden met een groot nageslacht. Abraham heeft na lang en geduldig wachten gekregen wat hem beloofd werd. De schrijver zal hiermee duiden op de geboorte van Isaäk, de zoon die Abraham en Sara kregen toen ze al oud waren en het volgens de regels der natuur onmogelijk was om nog een kind te krijgen. Het is iets wat in de Bijbel steeds weer terugkomt: God werkt door het onmogelijke van mensen en natuur heen. Wat kunnen wij daar mee?

Als wij er *niets* mee kunnen, dan klinken deze en andere Bijbelwoorden als misschien mooie, maar holle klanken. Ze geven ons dan geen hoop. Een God die iets belooft en die het onmogelijke mogelijk maakt. We vinden het wellicht mooi dat het anderen hoop geeft – da's fijn voor jou - , maar wij hebben er zelf niets aan. Wij putten er geen hoop uit. Hoe komt dat? Me dunkt dat dat vooral te maken heeft met degene die de hoop geeft, is diegene ook in staat die hoop waar te maken? Heeft diegene die ons hoop wil geven inzichten die wij niet of nog niet hebben? Kort gezegd, vertrouwen we de *hoopgever*? Zo ja, dan is de hoop gegrond, gebaseerd op ons vertrouwen, ons geloof in degene die ons de hoop meedeelt. In de Bijbel is dat de apostel, profeet of evangelist die ons de woorden doorgeeft en achter haar of hem is dat de HEER, de Onzienbare, de Eeuwige. Geloof en hoop gaan zo samen op. Ze zijn niet los verkrijgbaar. In die onverbreekbare relatie tussen hopen enerzijds en geloven en vertrouwen anderzijds ligt mogelijk ook de verbinding met onze ziel, als onze diepste en meest wezenlijke kern. Geloven raakt die kern en de hoop die geeft die ziel een betrouwbaar houvast een anker, die ziel die verlangt naar God, naar de Eeuwige. Als ons geloof ontbreekt, als ons geloof broos is of aangevochten door twijfels, dan blijft er de hoop die ons houvast geeft, als anker voor de ziel.

Houd goede moed, houd hoop!

Wil je hier meer over horen? Klik dan [→hier←](#) het is een link naar een podcast, een geluidsopname van deze tekst en meer.

Vonkje van hoop die in mij,
lieve God, wakker het aan
tot een vlam van vertrouwen.
Wakker aan, wakker aan,
dat wij gaan in vurige liefde.
Vonken die overslaan.

Lied 427 – Nieuwe liedboek

Vluchtelingen – medemensen – in de online viering van 3 januari en met Kerst kwamen de vluchtelingen ter sprake. Hun situatie is vaak schrijnend. Je voelt je dan ook machteloos als je de verhalen hoort en de beelden ziet. We kunnen echter wel wat doen. Ik denk dan aan het geven van een gift aan organisatie die daar ter plaatse werken. Hieronder twee organisaties die ik in dit verband kan aanbevelen:

*Ook Euro's
kunnen helpen*

Artsen zonder grenzen België - BE73 0000 0000 6060

Meer info op: www.msf-azg.be/nl

Tear Fund België - BE41 4359 1900 0110 bijvoorbeeld project 77053

Meer info op: www.tearfund.be/project/noodhulp-syrie/

Samenwerking in de regio – sinds eind vorig jaar is er meer samenwerking tussen de Protestantse kerken van Brugge, Knokke en Oostende, althans tussen de voorgangers. Voor de vierde Adventszondag maakten we samen een online viering. Iets wat we dit jaar willen voortzetten. Het is de bedoeling dat we elke derde zondag iets online aanbieden voor de regio. Let op! Dat betekent niet dat er vanaf nu op derde zondagen alleen maar iets digitaal aangeboden wordt. Zodra het mogelijk is zullen we op de eerste, derde en vijfde zondagen weer samenkomen in de Hazegraskerk. De eerstvolgende regioviering is zondag 17 januari. We maken samen een online viering rond Johannes 2 – *de bruiloft te Kana*. 's Middags is er dan om 17:00 uur de gelegenheid om hier met de voorgangers over door te praten via Zoom. Je ontvangt tegen die tijd nog een link.

Er is een Facebookpagina en -groep gemaakt waar te zien is wat er in onze regio gebeurt binnen de VPKB. De naam luidt: [VPKB Brugge-Knokke-Oostende](#).

Week van gebed voor eenheid 2021 – als kerken een statement maken tegen verdeeldheid, dat is NOODZAKELIJK! Misschien is het nodig om erbij stil te staan wat dat *niet* inhoudt om ons en anderen te motiveren om mee te doen: om bij te dragen aan de eenheid. Het betekent NIET dat we het in alles met elkaar eens zijn en ook niet dat we onze eigen inzichten aan de kant schuiven en niet meer serieus nemen, ook niet dat we één wereldwijd georganiseerde kerk willen worden, noch dat we de problemen en de pijn uit het verleden onder het vloerkleed willen vegen. Wat betekent het dan WEL? Samen volgeling willen zijn van Jezus Christus, verschillen erkennen en durven benoemen, in gesprek blijven met elkaar en daarbij kritische vragen niet uit de weg gaan, respect hebben voor elkaar of meer nog, elkaar in liefde bejegenen als broeders en zusters. Is dat makkelijk?

Nee, maar wel noodzakelijk, zeker nu verschillen tussen mensen weer gebruikt worden om mensen tegen elkaar op te zetten [#blijfinmijnliefde](#).

Ik deel op deze plek graag de tekst van deken Henk Laridon, voorzitter van de oecumenische werkgroep West-Vlaanderen:

Blijf in mijn liefde. Dan zal je veel vrucht dragen (Johannes 15,5-9)

Bidweek voor de eenheid van de christenen (18 – 25 januari 2021)

De mens is een sociaal wezen. Dat zegt men al eeuwen. Het betekent dat iedere mens verbindingen heeft. We behoren tot een bepaalde familie. We hebben een naam en een identiteit. Die hebben alles met onze afkomst te maken. Niet weinig mensen gaan op zoek naar hun voorouders en leggen een genealogie aan. In een ‘stamboom’ wordt dan mooi de geschiedenis en samenstelling van de familie weergegeven. De boom, met wortel, stam, takken en bladeren drukt de evolutie en de verbondenheid uit.

Als thema voor de oecumenische bidweek 2021 werd voor de verbondenheid gekozen. In het hoofdstuk 15 van het Johannesevangelie vinden we het mooie beeld dat Jezus hiervoor gebruikt: ‘Ik ben de wijnstok, jullie de ranken; mijn vader is de wijnbouwer’. Bij de ranken maakt hij een duidelijk onderscheid tussen de vruchtbare ranken, die bijgesnoeid worden, en de onvruchtbare ranken, die weggesneden worden. Vruchtbaarheid vindt zijn oorsprong in de liefde.

Liefde is altijd iets dat mensen verbindt. Uit liefde zijn we allen geboren. Nog anderen zijn in onze familie geboren. Door bloedverwantschap zijn we met elkaar verbonden. Van familieleden die we waarderen en in het hart dragen zijn we graag familie. Het geeft ons een genoegen, vaak niet zonder enige fierheid. Bij het achterhalen van familieverbanden komt men wel eens in het gesprek uit op de zin: 'Uiteindelijk we allemaal wel ergens familie van mekaar, ...langs Adam rond'.

Christenen behoren allemaal tot de christenfamilie, hoe verschillend ze ook zijn. 2021 jaar na Christus bestaat het christendom uit een bonte verscheidenheid aan kerken en gemeenschappen. Tussen die christenen zijn er soms grote verschillen. Maar ze zijn allemaal familie. 'Langs Christus rond', zouden we mogen zeggen, zijn alle gedoopte christenen familie van elkaar. De jaarlijkse bidweek voor de eenheid van de christenen brengt dit onder de aandacht.

Bij 'familie' horen familiefoto's. Telkens ik een foto zie van een oecumenische dienst, waarbij de verschillende voorgangers even poseren, heb ik een dubbel gevoel. Mijn eerste gevoel is een goed en positief gevoel: Mooi, prachtig...die christenen uit verschillende kerken slagen erin samen te komen en te bidden! Zoiets zou 50 jaar geleden zeker nog niet mogelijk geweest zijn. Maar een tweede gevoel is eerder negatief: Ze zijn nog altijd niet één! Er blijven verschillen en geschilpunten. Er is nog een weg af te leggen. Er is nog werk in het proces van één worden.

De oecumenische beweging is een lang proces. Pessimisten zien weinig vooruitgang en hebben vaak al de hoop op vereniging opgegeven. Optimisten, daarentegen, trekken zich op aan iedere nieuwe stap tot verzoening. Dat de oecumenische beweging in de voorbije decennia niet is stilgevallen is op zich al bemoedigend. Kardinaal Walter Kasper schreef in 2009 een boek over 40 jaar oecumenische dialoog. Hij koos voor de titel: '*Een rijke oogst*'. Op de voorpagina van de Nederlandstalige editie (van uitgeverij Abdij van Berne) prijkt een passende foto van een bloeiende wijngaard. Zo'n wijngaard uitbouwen vergt veel zorg en tijd. Het is een proces van jaren, precies zoals het oecumenisch proces. Wie erin werkt heeft ijver en geduld nodig, continu en permanent. Pas op die manier kan er groei en vruchtbaarheid zijn.

Bij zijn gebruik van het beeld insisteert Jezus op de intense band tussen rank en wijnstok, dus tussen de leerling en Jezus zelf. Hij zegt: 'Als iemand in mij blijft en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen... Als jullie in mij blijven in mijn woorden in jullie, kun je vragen wat je wilt en het zal gebeuren'. 'Blijf in mijn liefde', voegt hij er nog aan toe. Zelf blijft hij in de liefde van de Vader.

Er is dus doorstromende en wederzijdse voeding en bevruchting, dankzij de liefde. Is die er niet, dan verdorren de takken. Een opdracht voor de oecumenische beweging is om niet te verdorren. Verdorren gebeurt wanneer een rank niet meer verbonden is en geen voeding meer krijgt. Zo is het noodzakelijk dat alle christelijke kerken met de ene Christus verbonden blijven. 'Los van mij kun je niets', zei Jezus. De verbondenheid is essentieel. Geen enkele rank is uit zichzelf vruchtbaar. Zo is een christelijke kerk of gemeenschap, die zich isoleert en niet langer verbonden leeft, gedoemd te verdorren of te verworden tot een losse aparte sekte.

In een kerk of gemeenschap die zich blijvend verbonden weet met Christus kan zijn liefde doorstromen. Dan groeit die in vruchtbaarheid, volgens het gebruikte beeld. Het feit dat alle gedoopte christenen en alle kerken hun voedingsbron in dezelfde Christus hebben maakt hen met elkaar verbonden. Het is goed om dat blijvend te beseffen.

Iedere rank moet ook beseffen dat zij niet de enige rank is. Er zijn ook andere. Geen enkele rank is dezelfde, maar ze zijn alle gegroeid uit en aan dezelfde wijnstok. Het is de wijnbouwer een eer (v. 8) als de ranken goede vrucht dragen. En wat vrucht voortbrengt, dat is de liefde. In die liefde, zo is de boodschap voor de leerlingen, moeten ze blijven!

Eigen aan liefde is dat ze veel kan verdragen. Ze houdt vol, ondanks de bestaande verschillen. Liefde is maar blijvend als men ook kan verzoenen en onenigheden bijleggen. Het geldt voor individuen, maar ook voor groepen mensen.

Kerken zullen het maar volhouden als er intern vergeving en verzoening is. Kerken zullen het *met elkaar* maar volhouden, als ze, over de verschillen heen, liefde en respect voor elkaar blijven betonen. Iedere vruchtbare rank is waardevol en draagt bij tot een goede en gezonde wijngaard. Zo heeft iedere christelijke kerk haar waarde. Meer zelfs, de ene kerk kan de andere stimuleren en helpen vruchtbaar te worden. Daarin zijn spiritualiteit en solidariteit onlosmakelijk met elkaar verbonden. Elke christengemeenschap kan maar groeien als ze geworteld is in Christus. Dan is het een vreugde vast te stellen dat er vele christengemeenschappen zijn die groeien en bloeien. Dan kan het, naar de titel van het boek van Kasper, een 'rijke oogst' worden.

Soms zijn er mooie en treffende oecumenische momenten. Zo mochten we op zondag 25 oktober in de stad Brugge een mooie viering van '500 jaar Reformatie' meemaken. De viering vond plaats in de Sint-Walburgakerk, een kerk waarin de Rooms-katholieke gemeenschap aan de Protestantse gemeenschap gastvrijheid verleent om er hun vieringen te houden. De viering en werd bijgewoond door de Rooms-katholieke bisschop van Brugge, Lode Aerts. Tevens waren voorgangers en leden aanwezig uit de Orthodoxe, de Anglicaanse kerk en de Pinkstergemeente. Waren er ooit duistere momenten in de geschiedenis van de Reformatie in Brugge, dan was deze bijeenkomst een heel mooi en historisch oecumenisch gebaar.

In het West-Vlaanderen bestaat de **oecumenische studie- en werkgroep**, die maandelijks samenkomt. Ze bestaat uit een 30 leden, afkomstig uit verschillende christelijke kerken. De bijeenkomsten kennen een vast stramien: gebedsmoment, broodmaaltijd en werkvergadering.

Er is in de stad Brugge, in de Ezelstraat 83, een **oecumenische kapel** als bidplaats voor alle christenen. Tevens is er sedert 1979 de overzeese oecumenische *link* met de Engelse bisdommen Lincoln (Anglicaans) en Nottingham (Rooms-katholiek).

De oecumenische werking in West-Vlaanderen heeft een eigen weblog: <http://kerkeninbrugge.wordpress.com>

Ook is er oecumenische info te vinden op de facebookpagina 'Brugse kerken delen licht'.

Laten we de eenheid onder de christenen dit jaar, meer dan anders, opnemen in ons persoonlijk gebed. Door ons gemeenschappelijk geloof en door ons gebed zijn wij op een bijzondere wijze met elkaar verbonden.

Kan. Henk Laridon,
voorzitter Oecumenische Studie- en Werkgroep West-Vlaanderen

Gebed voor de eenheid

Drieëne God, Schepper en Vader,
Wij loven en danken U.

Uit liefde hebt U de wereld en ook ons geschapen.
Eenheid en liefde mogen wij erkennen in U, Vader, Zoon en Heilige Geest.
Geef dat die eenheid en die liefde in ons mogen doorstromen.

Inspireer ons tot dialoog en ontmoeting.

Vergeef ons onze onenigheid en kortzichtigheid.

Vergeef ons onze eigenwijsheid en fanatieke gedachten.

Toon ons altijd weer Uw liefde.

Laat die ons vruchtbaar maken.

Moge ons zoeken naar verbinding en eenheid vruchten dragen.

Maak ons steeds weer aandachtig voor Uw woord.

Maak ons steeds bewust van onze verbondenheid in en door het doopsel.

Geef ons het goede gevoel van verbondenheid met Jezus Christus,
als ranken aan de wijnstok.

Laat christenen en kerken naar elkaar toegroeien.

Breng verzoening tussen mensen en volkeren.

Moge de verbondenheid van alle christenen
bijdragen tot respect en vrede, in onze omgeving en in heel de wereld,
tot Uw lof en eer.

Amen.

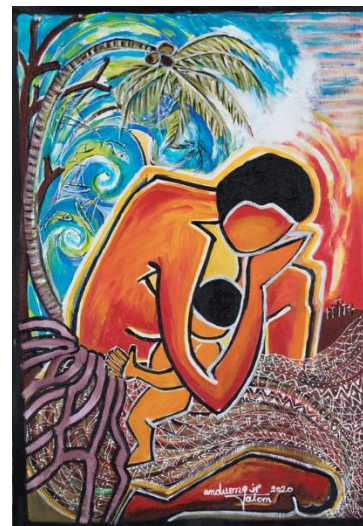
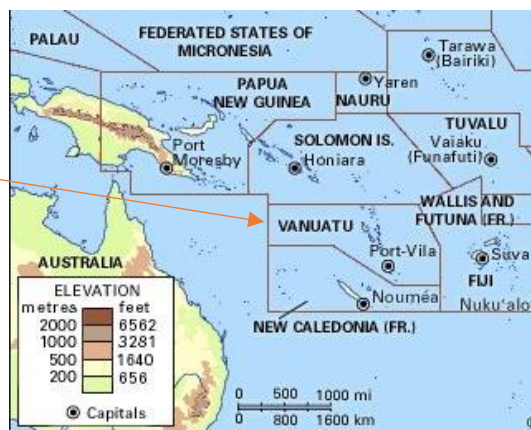
De Nederlandse dominee Jos Douma biedt mensen in de week van gebed de mogelijkheid aan om dagelijks online mee te bidden, steeds van 19.30-19.50 uur. De gebedsonderwerpen zijn steeds gebaseerd op één zin of vers, van het Bijbelgedeelte dat centraal staat: 'Blijf in mijn liefde' (Johannes 15:1-17).

<https://www.levenindekerk.nl/week-van-gebed/>

Een filmpje met uitleg, van het initiatief van Jos Douma (youtube):

https://www.youtube.com/watch?v=pAT_oyOINGc

Wereldgebedsdag 5 maart 2021 - hoe het precies zal gaan, dat weten we nog niet, maar de voorbereidingen zijn in gang gezet. Dit jaar is de viering voorbereid door vrouwen uit *Vanuatu*.

Nieuws uit Brugge - volgt later separaat

Nieuws uit Knokke

Ds. Robbert Veen over het samenwerkingsverband met Brugge en Oostende

- Ik besef (en u weet het ook) dat de prediking in onze buurgemeenten Brugge en Oostende en die van mij heel verschillend zijn. De theologie, de stijl, de liturgische voorkeuren zijn heel verschillend en misschien niet eens zo makkelijk te combineren. Maar is dat erg? Ik zie de Verenigde Protestantse Kerk in België als een experiment in de samenwerking tussen Protestantse gemeenten, waarin de diversiteit niet alleen getolereerd wordt, en evenmin wordt nagestreefd - we genieten van het gemeenschappelijke! - maar wel wordt *gerespecteerd*.

De Hoeksteen
VPKB - Knokke

Het gesprek over die verschillen is een bron van bezinning en verdieping voor alle betrokkenen. Verschil van mening is echter geen doel, maar wel een feit. We mogen ons niet terugtrekken in onze eigen "bubbel" maar we mogen met respect en nieuwsgierigheid ook luisteren naar andere Protestantse stemmen waarmee we wellicht op het eerste gezicht niet vertrouwd zijn. Dat geldt niet alleen voor mij als voorganger, maar ook voor u als gemeente. Ik kan u met zekerheid melden dat de samenwerkende voorgangers het onderlinge gesprek, dat wil zeggen de zoektocht naar het gemeenschappelijke én naar de verschillen in geloof en beleving, in het komende jaar met veel plezier zullen voortzetten. Wij menen dat dat verrijkend zal zijn voor ons als voorgangers, maar dat het ook voor ons kerkelijk leven van grote betekenis kan zijn.

Bijbelbespreking - Voor het nieuwe jaar wilde ik u voorstellen om ons gezamenlijk te verdiepen in de geschiedenis van Abraham. Dat betekent dat we samen gaan lezen: Genesis 12 tot en met 23. In deze hoofdstukken komen wij prachtige onderwerpen tegen. De beloften aan Abraham bijvoorbeeld in hoofdstuk 12 ver de zegen die naar de

volkeren zou voortgaan. Dat alles in scherp contrast met het falen van Abraham in Egypte in datzelfde hoofdstuk. We horen over de onenigheid tussen Abraham en zijn neef Lot in hoofdstuk 13. Abrahams ontmoeting met de priesterkoning Melchizedek – na een heuse oorlog – is een prachtige maar ook raadselachtige passage in hoofdstuk 14. Het verbond met Abraham in hoofdstuk 15 is verbonden aan de beloften van het land – een ingewikkelde kwestie in onze tijd in verband met de status van de Palestijnen. Dan lezen we over de eigenwijsheid van Sara die leidt tot de geboorte van Ismaël, voorvader van de Arabische volkeren. De geboorte van Izaäk in hoofdstuk 21, en het offer van Abraham op de berg Moria in hoofdstuk 22 laten ons nadenken over onze manier van geloven. En dat niet alleen, want het offer van Izaäk is een voorafschaduw van het offer van de Heere Jezus.

Voorlopig willen we onze bespreking uitvoeren op **de dinsdagavond, te beginnen op 5 januari 2021**. U krijgt daarvoor een aparte uitnodiging, waarschijnlijk voor Zoom. Zoom geeft ons de mogelijkheid om een mooie video opnamen te maken van de bespreking zodat we die later nog eens rustig kunnen nakijken. Ik geef een inleiding van ongeveer een half uur en daarna zullen we nog een half uur nemen om met elkaar na te praten. (Dat wordt dan niet opgenomen.) U krijgt daarvoor de link per email. We beginnen dan stipt om 19.30. Het is de bedoeling dat we deze bespreking elke week zullen houden.

De hele nieuwsbrief uit Knokke lezen? Klik [hier](#)

Contact! – zomaar ‘een babbel’ of wil je wat delen?

[contact](#)

Het kan op verschillende manieren

- Pak de **telefoon** en bel, naar elkaar of naar één van ons:
Alida 0474 680179
Andries 0491 312200
- De **WhatsApp-groep *Omzien naar elkaar*** is er nog steeds. Hier kun je iets delen ter bemoediging, opvrolijking, voorbede of ...
Ben je nog niet aangesloten en wil je dat wel? Laat het dan weten.
- Een gesprek kun je ook prima voeren tijdens een **wandeling** of **fietstoer** – even je kwijt en ook nog wat calorietjes?

Laat het weten, dan stappen of trappen we samen wat kilometertjes weg.

- **Online ontmoetingsmomentje** – de komende donderdagavonden van 19:30 – 20:30 uur met behulp van Zoom (zie hierboven).

Giften aan de kerk – er zijn nu geen collectes om bij te dragen aan de kosten van de kerk in Oostende. Deze kosten lopen voor het grootste deel gewoon door: huur kerkgebouw – telefoon – administratie enzovoort.

Je kunt een gift overmaken naar: VPKB Oostende – kerkenwerk **BE34 0910 0919 2090**

Wanneer u **voorbede/gebed** wilt vragen voor uzelf of voor een ander, laat het ons dan voor de dienst weten, dat kan ook telefonisch, per mail of sms.

Volg de Protestantse kerk Oostende op Facebook → [@ProtestantseKerkOostende](#)

www.protestantsekerkoostende.be

GSM 0491 312200